

Mindeord for Kjeld Kjer

Set. Georgs Gildet i Hammel var Kjelds ide. Det var Kjeld der var initiativ-tager til at oprette et gilde i Hammel. Han var gildets første mester og han fortsatte stædigt sit arbejde med at føre gildet gennem nogle vanskelige år i starten, også da han efter et par år måtte overtage mesterposten endnu engang.

Jeg havde selv en besværlig tid, da jeg som aktiv spejderleder blev nødt til at træde ind som suppleant for en gildemester, som forlod byen, men jeg vidste, hvor jeg kunne få opbakning og hjælp. Det var hos Kjeld. Kjeld var altid rede med en håndsregning og med gode råd. Det var en tryghed at vide, at Kjeld var i baggrunden og aldrig ville fade mig i stikken. Og sådan var Kjeld. Havde han tilbudt sin hjælp, så fik man den fuldt og helt.

Kjeld var altid med i front i gildets mange gøremål. Et af dem var at skabe et tilholdssted for spejderne og det lykkedes. Først med Spejdergården, senere med Engedal. Kjeld og gildet hørte ubrydeligt sammen. Da fysikken og kræfterne med alderen tog af, kunne Kjeld alligevel finde områder, hvor han med sin underfundige humor og sin mangeårige gildeerfaring stadig kunne gøre en indsats til gildets bedste.

Kjeld oplevede at fejre sit 50 års gildejubilæum i januar 2001 og kunne begynde at skimte sit 60 års jubilæum i horisonten, før døden bankede på i hans næsten 89-årige liv.

Jeg tror, Kjeld har haft et rigt liv i forvisning om at leve i overensstemmelse med gildeloven, ikke mindst det sidste punkt: at gøre sin pligt frem for at kræve sin ret.

Spejder- og gildeidealene var Kjelds livsgrundlag. Vi har mistet en gildebror, en rigtig gildebror.

Æret være Kjelds minde

Kirsten

Gammel-Uglen, 1 december 2008